

Թուականը, 835-797-88 տարւոյ մի ջոյի Պատրիարքները: Չորրորդ Պատրիարքի մը անունը կը յիշուի հին գրքի մը յիշատակարանին մէջ 885 թըւականին, և ասոր քանի տարի պատրիարքութեամբ ասորիկն անյայտ ըլլալով մինչեւ 975 այսինքն 975-885=90 տարւոյ միջոյի պատրիարքաց անունն: Ներնալանձանօթ են: Հինգերորդ 1040 թուականէն մինչեւ 1090 թուականը եղած պատրիարքաց անունները կը պակսին:

Վերոյ գրեալ թուականներու մէջ տեղերը եղած Պատրիարքի անունն և կամ նոյնը պարունակող յիշատակարաններ և կամ հին ձեռագիրներ առ մեղ հասցնել կը թափանձեմք առ հասարակ ամէն ընթերցասէրները, որպէս զի լրուսողէ մի Պատրիարքաց ցանկը շարունակ մինչեւ Նսայի Վ. արդի Ս. Պատրիարք հայրն ամբողջ առանգած ըլլամք օրերէն Վրդիս և Գործոյս համար աշխատող Մ. Բ. Հոր ալ աշխատող թիւնը լիակատար եղած ըլլայ:

ՐԱՌԵՐ ՃԱՆԻՔ

Պարտաւորութիւն. Սարգ մը իւր ընտանեօրը միտասին ճանապարհորդելով կը հասնին Վրդիք մը. որն որ ջաղացական չունէր. որչափ որ աղօրեաց ամեն գործիքները լման էին և ջուրը կը վազէր պատրաստի. սակայն երկանը չդառնալուն համար բովանդակ ջաղացքը իրենց համար գոգչեօ անօգուտ կ'ըլլար: Սիւրբանութեամբ խորհեցան և ամենը միտասին կ'ափսոսային թէ ո՞ր պիտի երթան անգամ մ'ալ որ ջաղացքը գտնեն և իրենց նպաստէ: Սեջերնէն մէկն ըսաւ որ աղօրեաց ամեն ինչքը լման է, միայն ջաղացականը կը պակսի. մէկերնիս ջաղացական ըլլանք, և Վրդիք կ'սկսի այնուհետեւ բանիլ և մեզ օգտակար ըլլալ: Այս խօսքին միւսներն ալ դրեթէ յակամայից հաճեցան և

համագումար ջոյց տուին, և միաբան նոյն ինքն այս առաջարկութիւնն ընողը ջաղացական կարգեցին: Աոր ջաղացական այնուհետեւ սկսաւ խտուրթեամբ վարուիլ իւր ընկերաց հետ. կը բարկանար թէ վարձն ինչու քիչ տալ կ'ուզեն. կը զայրանար թէ ինչու այնչափ ուշ մնացին և աղօրեաց բանած Ժամանակին հասան: Կերկամէր, կը վախնար և կը պոռար ալ թէ հիմա իրենց համար նորէն բանալու է ջաղացքը. այնչափ գոյներ փոխեց երեսին վրայ որ մէջերնին քիչ մը աւելի եռանդոսին մէկն հասկնալով անոր բարկութեան կէտը ըսաւ վերջապէս. քանի որ չէիր գիտէր ջաղացքն ո՞րկէ կը դառնայ, աւելի լաւ էր որ ջաղացական չըլլայիր քան թէ այդչափ նեղուելով պոռչտայիր. այս խօսքին աւելի նեղանալով ցատկեց վրան պիտի յարձակէր, ոտքը մէկ փայտի մը զարնը ուեցաւ. և անմիջապէս աղօրիքն սկըսաւ դառնալ: Սա կարի ուրախացաւ որ աղօրիքն սկսաւ դառնալ և միւսները պիտի կարծեն թէ սա գիտէ և իւր զայրանալովը կրնայ դարձունել: Ի վերայ այս ամենայնի տրտում էր վրան զի չէր գիտէր գործին լմնցած ատենը դադարեցնել:

Յառաջագոյն ամենքը միտասին կը մտածէին թէ ո՞վ պիտի դարձունէ, հիմա մէկ հատը միայն կը խորհի թէ գէտքը դարձուց երկանը, բայց ինքն ինչպէս պիտի դադարեցնէ. վասն զի չէր գիտէր թէ այն փայտին ընկնիլն ինչ յարաբերութիւն ունի երկանը դառնալուն կամ չդառնալուն հետ:

Խիստ շատ անգամ կը պառաւհին այնպիսի անգէտներ, որ դիպուածի գործերն իրենց խելացիութեանը կը սեպհականեն, և իրենց սրտին տագնապին սատակութիւնն իրենց գործոց և երեսաց վրայ ջոյց տալով հանդերձ դարձեալ չեն զգար ուղղուելու պատկառանք: